॥ २८ ॥ ताम्रलोहैःपरिवृताःताम्रभाजनेषुलोहभाजनेषुचमुद्रितमुखेषुनिहिताइत्यर्थः निधिर्निक्षेपद्रव्यं अहतस्यकेवलस्य ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेएकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ रुरावशब्दंकृतवान् ॥ ३ ॥ काव्यांकविनाशुक्रेणोक्तांनीतिगिरं ॥ ४ ॥ माध्विकःमधुपण्यवान् प्रपातंभृगुं प्रपतंत्यस्मादितिव्युत्पत्तेः मज्जति

वैशंपायनउवाच एतच्छ्रुत्वाव्यवसितोनिकृतिंसमुपाश्रितः॥ जितमित्येवशकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत॥ २८॥ युधिष्ठिरउवाच ताम्रलोहैःपरिवृतानि धयोयेचतुःशताः ॥ पंचद्रौणिकएकैकःसुवर्णस्याहतस्यवै ॥ २९॥ जातरूपस्यमुख्यस्यअनर्घेयस्यभारत॥ एतद्राजन्ममधनंतेनदीव्याम्यहंत्वया ॥ ३०॥ वैशंपायनउवाच एतच्छ्रुत्वाव्यवसितोनिकृतिंसमुपाश्रितः॥ जितमित्येवशकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत॥ ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिद्यूतपर्वणि देवनेएकषष्टितमोऽध्यायः॥ ६१ ॥ ॥ ७॥ ॥७॥ वैशंपायनउवाच एवंप्रवर्तितेद्यूतेघोरेसर्वापहारिणि ॥ सर्वसंशयनिर्मोक्ताविदुरोवाक्यमब्रवीत्॥१॥ विदुरउवाच महाराजविजानीहियत्त्वांवक्ष्यामिभारत॥ मुमूर्षोरौषधमिवनरोचेतापितेश्रुतं॥ २॥ यद्वैपुराजातमात्रोरुरावगोमायुवद्विस्वरंपापचेताः॥ दुर्योधनोभारतानांकुलघ्नःसोयंयुक्तोभवतांकालहेतुः॥ ३॥ गृहेवसंतंगोमायुंत्वंवैमोहान्नबुध्यसे ॥ दुर्योधनस्यरूपेणशृणुकाव्यांगिरंमम ॥ ४॥ मधुवैमाध्विकोलब्ध्वाप्रपातंनैवबुध्यते॥ आरुह्यतंमज्जतिवापतनंचाधिगच्छति॥५॥ सोयंमत्तोक्षद्यूतेनमधुवन्नपरीक्षते॥ प्रपातंबुध्यतेनैववैरंकृत्वामहारथैः ॥ ६॥ विदितंमेमहाप्राज्ञभोजेष्वेवासमंजसं॥ पुत्रंसंत्यक्तवान्पूर्वंपौराणांहितकाम्यया॥ ७॥ अंधकायादवाभोजाःसमेताःकंसमत्यजन् ॥ नियोगात्तुहतेतस्मिन्कृष्णेनामित्रघातिना॥ ८॥ एवंतेज्ञातयःसर्वेमोदमानाःशतंसमाः॥ त्वन्नियुक्तःसव्यसाचीनिगृह्णातुसुयोधनं॥ ९॥ निग्रहादस्यपापस्यमोदंतांकुरवःसुखं॥ काकेनेमांश्चित्रबर्हान्शार्दूलान्क्रोष्टुकेनच॥ क्रीणीष्वपांडवान्राजन्मामज्ञीःशोकसागरे ॥ १०॥ त्यजेत्कुलार्थेपुरुषंग्रामस्यार्थेकुलंत्यजेत् ॥ ग्रामंजनपदस्यार्थेआत्मार्थेपृथिवींत्यजेत्॥ ११॥ सर्वज्ञःसर्वभावज्ञःसर्वशत्रुभयंकरः॥ इतिस्मभाषतेकाव्योजंभत्यागेमहासुरान्॥ १२॥ हिरण्यष्ठीविनःकांश्चित्पक्षिणोवनगोचरान्॥ गृहेकिलकृतावासान्लोभाद्राजान्यपीडयत्॥ सचोपभोगलोभांधोहिरण्यार्थीपरंतप॥ १३॥ तत्रैवमधुनिनिमग्नोभवति ततःप्रपतनंचाधिगच्छति

॥ ५ ॥ मधुवत्मधुनेव मत्तोविवशः ॥ ६ ॥ ७ ॥ नियोगात्दैवयोगात् ॥ ८ ॥ ९ ॥ चित्रबर्हान्मयूरान् ॥ १० ॥ ११ ॥ जंभत्यागनिमित्तं सर्वज्ञःसर्वेषांप्राणिनांभावंचित्ताशयंजानातीतितथाभूतः काव्यःशुक्रःअयंसर्वशत्रुभयंकरइतिभाषतेस्म सर्वेषांस्वपरपक्षीयाणांशत्रुश्चभयंकरश्चेतिसतथा त्यजेत्कुलार्थेपुरुषमितिभाषतइतिवायोज्यं ॥ १२ ॥ न्यपीडयत्हतवान्लोभात्मांसलोभात् ॥ १३ ॥

Digitized by Google